

men ændres eller falder bort. En eventuel ændring får efter bestemmelsen først retsvirkning for panthaveren 14 dage efter, at denne af selskabet har fået meddelelse herom. Så længe der i Grønland ikke findes noget tinglysningsystem, hvorigennem der uden vanskelighed kan skaffes oplysning om eventuelle panthavere, kan selskabets forpligtelse, for så vidt angår panthavere med pant i grønlandsk fast ejendom, kun gælde, såfremt disse enten har anmeldt deres ret til selskabet, eller denne i øvrigt måtte være selskabet bekendt. Idet udvalget er gået ud fra, at selskabet heller ikke efter den nuværende formulering af den danske bestemmelse vil kunne komme til at hæfte i videre omfang for selskabet ubekendte hæftelser, har man ikke ment det nødvendigt at ændre ordlyden af § 87 på dette punkt.

For så vidt angår huse, der er opført med offentlige lån, må det formentlig antages, at selskabernes grønlandske agenter vil være bekendt med det offentliges ret.“

Ved lovforslagets 1. behandling i folketinget udtalte *Elias Lauf* (valgt i Grønland) bl. a.:

„Baggrunden for det foreliggende lovforslag er vel de mange drøftelser om livsforsikring i Grønland. Interessen for livsforsikringen bliver nemlig mere og mere aktuell blandt de private selvstændige erhvervsdrivende og arbejdere. Private virksomheder i Grønland er ikke forsikrede, og de private håndværksmestre har stadig vanskeligheder med at finde en ordening for at sikre deres folks fremtid i tilfælde af skade efter ulykkestilfælde.

Vi er klar over, at ikke alle danske love kan indføres i Grønland uden videre, fordi andre forudsætninger gør sig gældende deroppe; men man skulle synes, at tiden snart er inde til at gennemføre visse danske love i Grønland, således at grønlænderne også lettere kan drage nytte af de fordele, lovene hjemler. Dette gælder f. eks. lovene om ungdomsundervisning, højskoler, fritidshjem o. s. v., som hjemler tilskud fra staten. Intet er så irriterende for os grønlændere som at være med til at vedtage en lov med fordele for det danske samfund og med slutparagraffen: „Denne lov gælder ikke for Grønland.“

Det har derfor glædet mig meget at gennemgå det foreliggende lovforslag og se, at en vigtig dansk lov bliver anvendelig i Grønland med visse ændringer. Det grønlandske landsråd har enstemmigt tiltrådt forslaget, og jeg kan også give min fulde tilslutning til det.“

Justitsministeren svarede hertil, at han ganske delte den opfattelse, at „det vil være rigtigt i så vid udstrækning som muligt at gennemføre dansk lovgivning også i Grønland. Jeg henleder det ærede medlems opmærksomhed på, at det udvalg om Grønlands forhold, der i nær fremtid kan ventes nedsat, vil beskæftige sig også med dette spørgsmål.“